

Tizenöt éves az Aracs

2001. augusztus 20-án jelent meg az *Aracs* című délvidéki közéleti folyóirat első száma. Tizenöt év a történelemben mindössze egy pillanat, de egy folyóirat életében nagy idő. Ezt csak azok tudják igazán, akik gondoskodnak arról, hogy az évente négyszer megjelenő kiadvány méltó bizonyítéka legyen a magyarság szellemi-intellektuális létezésének és folyamatos építkezésének. Az *Aracs* nem egy folyóirat a sok közül, hanem érdekes és színvonalas dokumentuma a Kárpát-medencében élő költők, írók, gondolkodók és képzőművészek tevékenységének. De szellemi otthonra lelnek itt a világ más táján (Dublinban, Ausztráliában stb.) élő magyarok is. Ez a sokszínűség és a megalkuvó önkorlátozás hiánya teszi a folyóiratot rendkívül érdekessé és egyedivé. Nincs jelen a megalázó pártpolitikai elkötelezettség és megosztottság, mert a nemzeti-jobboldali értékrend sokkal tágabb keretek között nyújt jól

körülhatárolható mozgásteret a magyarság iránt elkötelezett személyiségek számára.

Egyik legkorábbi építészeti emlékünknél, az aracsi pusztatemplom Délvidéken, a mai Szerbiában, Törökbecse közelében található. A XIII. században épült román és kora gótikus templom romjai ma is lenyűgöző hatásúak. A templom sorsa nem választható el az ott élő magyarság tragikus történetétől. A törökök XVI. században elkövetett pusztításai máig hatóan meghatározták a magyarság történetét. Az aracsi pusztatemplom a kommunista diktatúrák összeomlása után a magyarság egyik jelképévé, kultikus helyé vált.

Talán ezért is remélhetjük: az aracsi pusztatemplom és a róla elnevezett *Aracs* folyóirat szellemi kisugárzása sok embert elér, ezzel is csökkentve a káros hatású sugárzások pusztító hatását. Sokszor tizenöt évig.

Életfa, 2000